

бро: за твой треба да тичаме въ съкъй празникъ и недѣла въ божиатъ церквъ, да слушаме божественото поучение на сваты-
тъ пророци и апостолы. И което слушаме треба да го прави-
ме, за да покажиме плодъ; защото, ако отиваме въ церковъ са-
мо съ тѣлото, а ума ны да бѫде по други свѣтовни работы,
тога сме подобни (прилични) на онъя, които не сѫ ходили въ
церковъ и за твой ще бѫдеме осъдени като онъя, които слу-
шали слово божиє, а плодъ не показвали, каквото ще чуете сега
отъ Евангеліето.

Отъ Лука зачако ле.

Рече господь тъзи притча, излѣзна сѣатела да сѣе своето
сѣме, и като сѣеше, едно сѣме падна при пъта и са потъпка
и птицытъ го искалаха, друго падна на камикъ, и като пони-
кна, исхна: Защото нѣмаше влага, друго падна посредъ трънъето,
и като порости, трънъето го удавило, а другото паднало на до-
бръ земля и принесло сторичный плодъ. Тїа като рече въкна:
който има уши нека слуша. А неговитъ ученици (апостолитъ)
го питаха и дъмаха: господи каква е тъзи притча? а той рече: да
ви кажа, защото вамъ е дадено да знаете тайниятъ на божиє-
то царство, а на другите съ притчи, щото да гледатъ, а да не
видятъ, да слушатъ, и да не разумѣватъ. Сѣмето е слово бо-
жиє, щото е паднало при пъта, твой са онъя човѣци, които
слушатъ слово божије, но като сѫ сърцата имъ таки като съхъ пъть,
то дїавола скоро земя отъ сърцата имъ божието слово да вѣрва-
тъ и да не сѫ спасатъ. Щото паднало на камика, твой сѫ, коин-
то слушатъ божието слово и го прѣемватъ (повѣрватъ) радостно,
но корень не хваща въ тѣхъ: Защото, кога видатъ зло, тосъ
часъ отпаднатъ. Щото падна въ трънъето, твой са които слу-
шатъ и прѣемватъ божието слово радостно, но отъ свѣтовни гри-
жи удаватъ го и не дава плодъ, а щото паднало на добра зе-
мля, сѫ, които прѣемватъ божието слово радостно въ сърцето си,
и го държатъ съ търпеніе и приносатъ плодъ, твой като свър-
шилъ Христосъ, рекалъ: който има уши да слуша, нека слуша.

ТЪЛКОВАНІЕ.

Ето днесъ са испълнило давидовото пророченіе „отверзъ въ
притчъ уста моя, и провѣщаю гаданіе“ Ето чи отвара Христо-
съ своятъ уста, и говори съ притча: защото човѣцитъ иматъ